

Ποῦ ὁδηγεῖται ἡ εὐρωπαϊκὴ οἰκονομία ; ΧΡΥΣΟΣ: ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΛΥΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Αἱ ἐγκυροὶ ἀπόψεις τοῦ δρος ΙΚΛΕ, συνδιευ-
θυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλβετίας

Κρούει τὸν κώδωνα τοῦ ἐπερχομένου νομισματικοῦ κινδύνου, μετὰ τὴν ἐμπλοκὴν τοῦ προβλήματος τοῦ χρυσοῦ, ὁ δόκτωρ Μ. Ἰκλέ, συνδιευθυντὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλβετίας, ὁ ὁποῖος, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Studiengesellschaft für Wirtschaftspolitik, νὰ διατυπώσῃ τὴν γνώμην του σχετικῶς, προέβη εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἀνακοινώσεις:

«Συντόμως θὰ αἰσθανθῶμεν τὰς συνεπείας τῆς αὐξοῦσης νομισματικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία θὰ σημειώσῃ τὰς πρώτας δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις τῆς, εἰς τὸν τομέα τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐξαγωγῶν μὲ ἄμεσον ἀντίκτυπον τὴν διόγκωσιν τῆς ἀνεργίας. Ὁ γάλλος πρόεδρος, στρατηγὸς Ντε Γκώλ, ὑπέδειξεν ὡς λύσιν, τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα. Πρόκειται περὶ μεγάλης πλάνης. Ἐπάνοδος εἰς τὴν χρυσὴν βάσιν θὰ σημάνῃ τὴν ὑπόκαυσιν τῆς κερδοσκοπίας καὶ τὴν θησαυριστικὴν τάσιν. Καταδικάζεται κατὰ συνέπειαν, ἡ πρότασις, ὡς ἀναχρονιστικὴ καὶ ἐπικίνδυνος. Ἐφαρμοζομένη θὰ ἐπαυξήσῃ τὴν διεθνή νομισματικὴν ἀναταραχὴν καὶ θὰ στρέψῃ τοὺς ρέοντες πρὸς τὸν θησαυρισμὸν, εἰς στεῖρας ἐπιχειρήσεις, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιτακτικὴ παρίσταται ἡ ἀνάγκη τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων».

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

«Θεωρῶ, λοιπόν, ἀπαραίτητον τὴν ἐναρμόνισιν τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς, πρὸς τὰ σημερινὰ οἰκονομικὰ δεδομένα. Πρὸς τοῦτοις δέον νὰ συστηθῇ ὁργανισμὸς μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως Πληρωμῶν. Ἰδοὺ τὸ πρῶτον βῆμα. Νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ νὰ διασφαλισθῇ ἐκ παραλλήλου, ἡ συνεργασία μετὰ τῆς Ἀγγλίας, μία συνεργασία ὁργανικὴ, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν γνώμην μου θὰ ἀποβῇ λίαν ἀποδοτικὴ, διὰ τὴν διεθνή οἰκονομίαν. Τὸ σύστημα τῆς διπλῆς ἀγορᾶς τοῦ χρυσοῦ δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἀκινδύνως διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν οἰκονομικὴν ἰσορροπίαν. Δὲν πρέπει, ἄλλωστε, οἱ προτείνοντες τὰς διαφορὰς ἀνεφαρμόστους καὶ ἐπικινδύνους λύσεις, νὰ παραβλέπουσι τὸ γεγονός, ὅτι εὐρίσκονται σήμερον εἰς χεῖρας τῶν κερδοσκοπῶν ποσότητες ράβδων χρυσοῦ ἀξίας 2,5 - 3 δισεκατομμυρίων δολλαρίων. Τοῦτο θὰ καταστήσῃ ἐφικτὴν, κατὰ ἓνα τρόπον, τὴν σταθεροποίησιν τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ, εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν».

ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΣ

Ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ, συνέχισεν ὁ δόκτωρ Ἰκλέ, ἦτο 35 δολλάρια, κατ' οὐγγίαν, τὸ 1934—εἰς μίαν ἐποχὴν σημειωτέον, ὅπου αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τὴν εἶχον προσδιορίσει εἰς 20.67 μέχρι 35 δολλ. κατὰ οὐγγίαν. Σήμερον ἀκόμη, ὁ νοτιοαφρικανικὸς χρυσὸς παράγεται ἐπικερδέστατα. Καὶ τὸ κέρδος τοῦτο ἠδύνηθη, ἂν ἦς ἐποχὴς τὸ οὐράνιον κατέστη σημαντικὸν ὑποπροϊὸν τοῦ χρυσοῦ. Ἡ νότιο-ἀφρικανικὴ κυβέρνησις, ἄλλωστε, ἔχει ἐπιβάλλει βαρυτάτην φορολογίαν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ.

Ἦδη, εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν ἔθεσαν εἰς χρῆσιν νέας βιομηχανικὰς μεθόδους, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀποδοτικότεραν ἐκμετάλλευσιν τῶν χρυσορυχείων. Καὶ εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας καταβάλλουν σημαντικὰς προσπαθείας, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ, τὸ συντομώτερον, ἡ παραγωγὴ χρυσοῦ μετὰ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν. Καὶ ἐλπίζουν, ὅτι συντόμως θὰ ἐξευρεθῇ λύσις καθιστῶσα τὰ ἀμερικανικὰ χρυσορυχεῖα (ἡ πραγματικὴ ἀξία τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται ἤδη εἰς 14 δισεκατομμύρια δολλάρια) οἰκονομικῶς ἀποδοτικώτερα. Ὅποτε καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ κιτρίνου μετάλλου, δὲν θὰ παρουσιάζεται τόσον ἐπιβεβαρυνμένη. Κανεὶς ἀμερικανὸς πρόεδρος, ἐξ ἄλ-

λου, δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑποτίμησιν τοῦ δολλαρίου, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ. Ἄλλωστε, μία παρομοία ἀπόφασις θὰ προσέφερεν εἰς τὴν κατηγορηματικὴν ἀρνήσιν τοῦ Κογκρέσσου, ὅτι ὅλαι αἱ ἄλλαι χώραι ἐκτὸς τῆς Γαλλίας, εἶναι ἀφρονεῖς, διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ νομισματικοῦ χρυσοῦ διὰ τὴν σημερινὰ ἐπίπεδα. Ἡ ἐκδοχὴ τῆς δυνατότητος τῆς τοιαύτης ὑπόθεσεως τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ, ἀποτελεῖ ἑλλειψὶς πραγματικῆς ἐκτιμήσεως τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΟΡΑ

«Ἡ διεθνὴς κερδοσκοπία, ὡς ἀνεφέρθη, συνέχισεν ὁ δόκτωρ Ἰκλέ, διαθέτει περὶ τὰ 2,5 - 3 δισεκατ. δολλ. χρυσοῦ. Οἱ κάτοχοί του τότε μόνον ἐκχωροῦν τὸ πολῦτιμον μέταλλον, ὅταν ἀνεύρουν ἓνα ἀγοραστήν, διατεθειμένον νὰ καταβάλῃ τὰ ὑπερτιμημένα περιθώρια, τὰ ὁποῖα ζητοῦν. Εἰς τοιαύτους ὑποβοηθεῖ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Νότιος Ἀφρικὴ ἐκπορεύεται πρὸς τὸ παρόν, νὰ πωλῇ χρυσόν. Τί θὰ συνέβαινεν ὅμως ἐάν ἡ Ρωσία προσέφερεν εἰς τὴν διεθνή ἀγοράν χρυσοῦ, ὅπως συνέβη καὶ κατὰ τὸ 1964 καὶ 1965;

Ὁφείλομεν ἐν τοῦτοις, νὰ υπογραμμίσωμεν, ὅτι ὁ χρυσὸς ἐπιτρέπει εἰς τὰ μικρὰ Κράτη μίαν σχετικὴν ἀνεξαρτησίαν, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν αὐτῶν. Διὰ τὴν χώραν μας, μάλιστα, ὁ χρυσὸς ἀποτελεῖ μίαν τροχὴν πέδην, ἓνα φραγμὸν, εἰς τὰς νομισματικὰς ἀστοχίας. Καὶ χρησιμεύει ὡς κάλυμμα τοῦ νομίσματός μας, ἀλλὰ ἀντιθέτως καὶ ὡς μέσον κερδοσκοπίας».

ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Ἐν συνεχείᾳ ὁ δόκτωρ Ἰκλέ ἐτόνισεν, ὅτι οὐδὲν νομισματικὸν σύστημα δύναται νὰ λειτουργήσῃ εὐρύθμως, ἐφ' ὅσον τὰ ἀποτελοῦντα τὸν συνασπισμὸν κράτη δὲν ἐπιτύχουν τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν. Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἐκλήθη ὡς γνωστὸν, νὰ πληρώσῃ τὰς βαρυτάτας συνεπείας τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων. Ἡ Μ. Βρεταννία κατεχρήσθη εἰς σημεῖον ὥστε νὰ ἐπιβαρύνεται μὲ 6.000 ἑλβετικά φράγκα ἕκαστος ἄγγλος. Καὶ ἡ ὑποτίμησις τῆς στερλίνης εἶχεν ὡς ἄμεσον ἐπακολουθημα τὸν σοβαρώτατον κλονισμὸν τῆς διεθνούς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ νόμισμα τοῦτο.

Σήμερον τὸ δολλάριον ἐμφανίζεται ὡς τὸ ὑγιέστερον διηθνὸς νόμισμα. Τὸ ὑγιέστερον καὶ κατ' ἀκολουθίαν, τὸ ισχυρότερον. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἀμερικανικοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν ἐπεδίσθη μετὰ πολεμικὴν παρά τῶν ἰθυόντων τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ἦδη, τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ἐμφανίζεται ὑπὸ μίαν νέαν μορφήν. Προεκλήθη ἀπὸ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀμερικανικῶν κεφαλαίων, ἀπὸ τὰ διατιθέμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεγάλα κονδύλια, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν, πρὸς τὰ ὑποανάπτυκτα κράτη. Καὶ τελικῶς ἀπὸ τὴν πολεμικὴν περιπέτειαν, εἰς τὸ Βιέτ-νάμ.

ΤΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

«Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξισορρόπησις τοῦ ἀμερικανικοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν κατέληξεν ὁ κ. Ἰκλέ, ἀπαιτεῖται μίαι σειρά σοβαρωτάτων καὶ λεπτομερέστατα μελετημένων μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἰσοσκελίσουν τὸν δημόσιον προϋπολογισμὸν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ἀπαιτεῖται ὅμως πρὸ πάντων, μία νομισματικὴ πολιτικὴ περιοριστικῶν ὁρίων καὶ διαγραμμάτων. Ἡ ἐν λόγω πολιτικὴ θὰ καταστήσῃ τὸ δολλάριον ἀκλόνητον παρά τοὺς ἀστόχους θυμῶς τοῦ γάλλου προέδρου τῆς δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος ἔχει κηρύξει κατόπιν ἀνεδαφικῶν βεβαίως, προανατολισμῶν, τὸν πόλεμον, κατὰ τὸ ισχυρότερον νομίσματος τοῦ κόσμου.

Ἡ παρούσα κατάστασις τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας ἐμφανίζεται ὡς λίαν κρίσιμος, αἱ δὲ διαγραφόμεναι προοπτικαὶ τῆς εἶναι ζοφεραὶ. Ἡ κερδοσκοπία ἐνεδρεῖ, ἐν συνεργασίᾳ πρὸς τὴν ροπὴν τοῦ θησαυρισμοῦ, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποκλίνουν ὡς γνωστὸν, οἱ ἄνθρωποι τῶν περιστάσεων καὶ ἐργάζονται διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰς συνεπείας τῆς».